

[Bækgaard.]

Jeg har ønsket at gøre disse bemærkninger, ikke alene fordi det jo netop nu er vedtaget at nedsætte et investeringsudvalg, men også fordi vi i mit parti er stærkt interesseret i den undervisningsform, der udøves på ungdomsskolerne, idet eleverne dér får livsproblemerne stillet op fra en lidt anden synsvinkel, end hvis de fortsætter i det sædvanlige miljø i folkeskolen. I den forbindelse må vi også lige erindre, at selv om alle bør og skal have en god og alsidig uddannelse, er det især inden for de frie erhverv nødvendigt, at det praktiske arbejde og dets tilpasning i samfundet ikke tilside-sættes, men indgår som led i uddannelsen.

De uafhængige vil gerne støtte og anbefale lovforslaget og samtidig give tilslutning til, at den højtærede undervisningsminister fremsætter et egentligt revisionsforslag sidenhen, selv om det bliver efter den 15. marts.

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): Jeg takker for tilslutningen fra alle sider. Det er jo en udskydelse, det drejer sig om; så er det måske ikke så svært at få tilslutning, som hvis det havde været noget andet, det gjaldt.

I anledning af det spørgsmål, det ærede medlem hr. Poul Dam stillede mig, om jeg ville virke for en dispensationsadgang for efterskolen med hensyn til afholdelse af prøver efter 9. skoleår, vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er rimeligt, at efterskolerne nu får tid til at føre den drøftelse igennem, de står midt i. Det ærede medlem ved sikkert, at efterskolerne skal have deres årsmøde i næste måned, og at man dér har forberedt et ganske bredt møde med folkeskolen, hvilket i sig selv er et nyt og interessant tidens tegn. Efterskolerne har, så vidt jeg er underrettet, inviteret samtlige amtskolekonsulenter, i hvert fald en ganske bred repræsentation for ministeriet, hvad vi er meget taknemlige for, og det er meningen, at vi skal drøfte forholdet mellem folkeskolen og efterskolen. Lad os nu foreløbig se, hvad der sker dér; lad efterskolen få lov til i fred at drøfte problemerne igennem, før vi griber ind.

Det ærede medlem hr. Bækgaard nævnte, at jeg i fremsættelsen havde udtrykt håb om at kunne fremsætte det egentlige forslag

senere i denne samling. Det er rigtigt, men jeg vil gerne understrege, at det er et håb; om det lykkes, ved jeg ikke. Jeg vil gerne have, at vi kan drøfte forslaget sommeren igennem rundt omkring i landet; men lykkes det ikke, så ligger det jo her, når vi mødes til oktober.

Jeg er nødt til at gøre en enkelt bemærkning til. Jeg skal ellers følge den linje, der er lagt, og ikke tage den store debat ved denne lejlighed. For dog ikke at blive misfortolket, og for at man ikke skal kunne sige, at jeg ved ikke at tage til genmæle over for, hvad det ærede medlem sagde, har givet tilslutning til noget, jeg ikke er enig i, er jeg nødt til at sige, hvad der i øvrigt er fremgået klart af avisreferater, at det, diskussionen på Nordisk Råds møde i Reykjavik drejede sig om — det kan bl. a. det ærede medlem hr. Poul Hartling, som var til stede, og som ikke var enig med mig, bevidne — var, om vi skulle have en obligatorisk 9. klasse inden for folkeskolen alene. Over for dette sagde jeg for mit vedkommende fra og udtalte, at efter min mening var vi bedre i overensstemmelse både med dansk skoletradition og i øvrigt med moderne pædagogisk tankegang, der må gå ud på at sørge for, at der er så varierede tilbud til rådighed for de unge som overhovedet muligt. Det giver størst chance for at ramme, hvad netop den enkelte har brug for. Derfor sagde jeg, at den undervisningspligt, jeg mener vi må forberede, den 9-årige, må gælde en undervisning, der ikke alene kan finde sted gennem folkeskolen, men lige så fuldt gennem det meget værdifulde indslag i det danske skolebillede, som efterskolen er, gennem ungdomsskolen, gennem en god faglig uddannelse med en god teoretisk del, som den nu findes, eller på andre måder. Jeg vil gerne føje til, at kan man finde en måde at administrere det på, hvorved eleven kunne gå ud et år og måske gå tilbage igen, så jeg også gerne det. Det er denne mere smidige, fleksible udgave af undervisningspligten, jeg personlig gerne vil arbejde for, og det var på dette område, jeg måtte erklære mig uenig med mine kolleger i Norge og Sverige.

Det ærede medlem hr. Bækgaard citerede min svenske kollega, der har talt om overproduktion af akademikere, men man